

עפ"ת 21083/08/21 - אלי בוזגלו נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 21083-08-21 בוזגלו נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90513945197

בפני	כבוד השופט עמית יורם צלקובניק
מערער	אלי בוזגלו
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

פסק דין

ערעור כנגד החלטת בית משפט לתעבורה מחוז מרכז (כב' השופט פרי) בהמש 11729-06-21 מיום 29.7.21 לפיה נדחתה בקשת המערער מיום 22.6.21 למתן הארכת מועד להישפט בגין 5 דוחות מהירות המתייחסים לנהיגה בשנת 2019 (בין החדשים אוגוסט - נובמבר), שנשלחו לכתובתו הרשומה של המערער וחזרו עם הציון - "לא נדרש".

המערער טען כי לא קיבל את הדוחות, ונודע לו עליהם רק לאחר שקיבל הודעה על עיקול מהמרכז לגביית קנסות. עוד טען כי אישורי המסירה חסרים פרטים מהותיים ובכללם שם הדוור ותאריך מסירה. בנוסף נטען, כי אחר, מר פנחס בן חמו, הוא שנהג ברכב באותה תקופה.

מתצהירו של בן חמו מיום 24.5.21, עולה כי החזיק ברכבו של המערער מחודש יולי 2019, ולדבריו בתצהיר: "השאלתי את הרכב לתקופה מסוימת".

בית המשפט קמא קבע בהחלטתו כי הדוחות חזרו בציון "לא נדרש", והמערער לא סתר את חזקת המסירה; המערער גם לא מסר מתי נודע לו לראשונה על קיום הדוחות, והוא לא הצביע על כל טעם לשיהוי הרב בהגשת הבקשה להארכת מועד. עוד צוין כי טענת המערער כי אחר נהג ברכב, נתמכת בתצהיר כללי וסתמי, ומתצהירו של בן חמו אף עולה כי הרכב "הושאל" לתקופה לא ידועה, ולא ידוע מי החזיק ברכב במועדי ביצוע העבירות.

בהודעת הערעור צוין כי נודע למערער על קיום הדוחות רק בחודש מאי 21, עם קבלת הודעת עיקול שהוטל על רכבו, ומשכך לא הוגשה הבקשה ב"שיהוי רב"; עוד טוען המערער כי די בעצם הצהרתו של מר בן חמו על כך שעשה שימוש ברכב, ולא כפי שקבע בית משפט קמא.

על פי סעיף 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1984, מתגבשת חזקת מסירה לאחר משלוח הודעת הקנס בדואר

רשום לכתובתו של הנהג, ובחלוף 15 ימים משליחתה, גם ללא חתימה על אישור המסירה "זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל".

העובדה כי דברי הדואר שנשלחו למערער בדואר רשום "לא נדרשו", מעידה כי המערער לא קיבלם פיזית לרשותו, אולם על המערער להוכיח כי לא קיבלם מסיבות שאינן תלויות בו, וכבר נפסק כי **"כאשר דו"ח העבירה, ההזמנה לדין, או כתב האישום נשלחים בדואר רשום לכתובתו של המבקש במשרד הפנים, לא תעמוד לו, ככלל, טענה לקיומה של סיבה מוצדקת לאי התייצבות... טענות לשיבושים בהגעת דברי הדואר יש לתמוך בחומר ממשי, ואין להעלות טענות מסוג זה בעלמא וללא כל תימוכין"** (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם, פסקה 35 (25.3.2018)).

בעניין זה אוסיף, כי מדובר בטענה לאי התקבלותם של חמישה דוחות, שעל ארבעה מהם מופיעות חותמות על העברת הודעה ראשונה או שניה לביתו של הנמען במועדים הרלוונטיים לתקופת משלוח הדוחות, ומשכך מתבקש היה בעליל, כי המערער יבסס טענותיו לאחר בדיקה ברשות הדואר, ובטענות כלליות לגבי אי קבלת הדוחות אין די.

עוד יצוין, כי חסרונם של פרטים באישורי המסירה אינו משמיט את הקרקע מתחת לביסוסה של חזקת מסירה **"ועל הטוען שלא קיבל את הזימון כדין להסביר כיצד התיעוד החסר פגם ביכולתו להוכיח טענה זו"** (רעפ 5356/20 טחאן נ. מדינת ישראל, 12.8.2020).

המערער מבקש להסב את הדוחות על שמו של אחר, למעלה משנה וחצי לאחר ביצוע העבירות, תוך העלאת טענה כללית כי הבקשה הוגשה בעקבות עיקול שהוטל בחודש מאי, וזאת בלא לבסס טענה זו ולהצביע על לוח זמנים מוכח למועד בו נודע לראשונה על דוחות העבירה.

כפי שנפסק אין להלום קבלת בקשות להסבת דוחות תוך שיהיו בלתי סביר ביחס למועדי העבירות (רע"פ 9580/11 **יוסף נ' מדינת ישראל** (27.12.2011)), ומקובל עליי כי התצהיר מטעמו של מר בן חמו הינו תצהיר כללי ולא ברור, שאין בו כל התייחסות קונקרטית למועדי העבירות ולנסיבות ביצוען.

נוכח האמור נדחה הערעור.

המזכירות תעביר פסק הדין לידי הצדדים.

ניתן היום, כ"ה חשוון תשפ"ב, 31 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.

